

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره نهم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۹۱/۴/۱۷

شماره چاپ ۱۱۱

شماره ثبت ۱۰۳

یک فوریتی

طرح انتزاع وظایف و اختیارات بخش کشاورزی از وزارت صنعت، معدن
و تجارت و الحاق آن به وزارت جهاد کشاورزی

(فوریت این طرح در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۱/۴/۱۱
به تصویب رسید.)

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: مشترک (اجتماعی - صنایع و معادن - کشاورزی،
آب و منابع طبیعی)

فرعی:

معاونت قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

نظر به این که در بحث ادغام وزارتخانه‌های صنایع و معادن و بازرگانی و تشکیل وزارت صنعت، معدن و تجارت مباحث بازرگانی و تجاری در این وزارتخانه بیشتر به سمت و سوی امور صنعتی سوق پیدا می‌کند و بخش کشاورزی مغفول واقع خواهد شد و از سوی دیگر برای توسعه بخش کشاورزی ضروری است کلیه امور مربوط در چرخه تولید و بازاریابی محصولات کشاورزی در اختیار یک وزارتخانه قرار گیرد که پاسخگو را نیز از یک مرجع مطالبه نماییم و همچنین تجربه سالهای اخیر نشان داد، مداخله دیگر وزارتخانه‌ها و اشخاص و تنظیم بازار را با اغتشاش جدی مواجه ساخته و تولیدکنندگان عموماً متضرر شده‌اند طرح زیر با قید یک فوریت تقدیم می‌شود.

بائوج لاهوتی - خسته‌بند - قاسم عزیزی - ثروتی - تأمینی - محجوب -
خیدرپور - آقای - آریانی‌نژاد - فیاضی - مقیمی - کامران - عاشوری -
کمال علیپور - محمدرضا امیری - اختیاری - سیدمرتضی حسینی -
جلیل سرفلعه - کاتب - نقوی - دستغیب - چهاردولی - جمفرزاده - نادران -
مطهری - سیدهادی حسینی - سودانی

طرح انتزاع وظایف و اختیارات بخش کشاورزی از وزارت صنعت، معدن و تجارت و الحاق آن به وزارت جهاد کشاورزی

ماده ۱- کلیه اختیارات، وظایف و امور مربوط به سیاستگذاری، برنامه‌ریزی، نظارت و انجام اقدامات لازم در:

الف- تجارت بخش کشاورزی اعم از صادرات، واردات و تنظیم بازار داخلی

ب- فرآیند گندم، آرد و نان

ج- تولید و تجارت فرش دستباف

د- صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و صنایع غذایی

همراه با کلیه نیروهای انسانی، شرکتها، مؤسسات تحقیقاتی و پژوهشی، داراییها و امکانات منقول و غیرمنقول، بودجه، اعتبارات، یارانه‌ها و تعهدات مربوط، از وزارت صنعت، معدن و تجارت منتزع و به وزارت جهاد کشاورزی ملحق می‌گردد.

ماده ۲- به منظور حمایت از رقابت‌پذیری و توسعه بخشهای غیردولتی در فضای کسب و کار و تجارت بخش کشاورزی، منابع طبیعی و صنایع غذایی و توسعه بازار، تشکیلی غیردولتی به نام «اتاق کشاورزی و صنایع غذایی ایران» تأسیس می‌گردد. کلیه وظایف، مسؤلیتها و اختیارات اتاقهای بازرگانی و صنایع و معادن ایران و تعاون در این زمینه‌ها به اتاق مذکور انتقال می‌یابد.

اساسنامه این اتاق حداکثر شش ماه با پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره- کلمه «کشاورزی» از ماده (۱)، بند (الف) ماده (۵) و ماده (۸) قانون اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۹/۱۲/۱۵ و اصلاحیه ۱۳۷۳/۹/۱۵ آن حذف می‌شود.

ماده ۳- سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و نظارت بر اجرای کلیه امور مربوط به توسعه و عمران روستایی بر عهده وزارت جهاد کشاورزی است. کلیه دستگاه‌های اجرایی موظفند اقدامات اجرایی و خدمات‌رسانی خود به روستاها را با وزارت مذکور هماهنگ نمایند.

ماده ۴- به منظور تنظیم اولویتها در سرمایه‌گذاری‌ها و ایجاد پویایی در بخش کشاورزی، صنایع تبدیلی و تکمیلی و صنایع غذایی و توزیع عادلانه منابع و تنظیم مصارف و نظارت مؤثر بر آن، وزیر جهاد کشاورزی به عنوان رئیس مجمع عمومی بانک کشاورزی تعیین می‌گردد.

ماده ۵- دولت موظف است به منظور حمایت از سرمایه‌گذاری‌های کوچک در بخش کشاورزی و تشویق سرمایه‌گذاری در این بخش از طریق ایجاد صندوق تضمین سرمایه‌گذاری‌های کوچک در بخش کشاورزی، اقدام نماید.

ماده ۶- اتخاذ تصمیم در مورد تعیین و ابلاغ تعرفه‌ها، تعیین سهمیه‌های مقداری واردات کالاها و محصولات بخش کشاورزی و صنایع غذایی، نوع واردات و ابزارهای تعرفه‌ای در مورد مفاد این قانون و صدور مجوزهای لازم و برنامه‌ریزی و نظارت بر واردات به موقع کالاهای اساسی، حساس و ضروری کشاورزی، فقط بر عهده وزارت جهاد کشاورزی است.

ماده ۷- به وزارت جهاد کشاورزی اجازه داده می‌شود به منظور اجرای مأموریتها و وظایف محوله در این قانون، نسبت به بازنگری ساختار سازمانی خود خارج از سقف تعیین شده در قانون مدیریت خدمات کشوری اقدام نماید و به تأیید معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور برساند.

ماده ۸- آیین‌نامه اجرایی این قانون حداکثر ظرف سه ماه به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

سوابق

قانون تشکیل دو وزارتخانه تعاون، کار و رفاه اجتماعی و صنعت، معدن و تجارت مصوب ۱۳۹۰/۴/۸

ماده واحده- به موجب این قانون از ادغام سه وزارتخانه تعاون، کار و اموراجتماعی و رفاه و تأمین اجتماعی و دو وزارتخانه صنایع و معادن و بازرگانی به ترتیب دو وزارتخانه تعاون، کار و رفاه اجتماعی و صنعت، معدن و تجارت تشکیل میشود و کلیه وظایف و اختیاراتی که طبق قوانین برعهده وزارتخانهها و وزیران یادشده بوده است به دو وزارتخانه جدید و وزیران آنها منتقل میگردد.

تبصره ۱- کلیه امکانات، تمهیدات، اختیارات، نیروی انسانی و اموال مقبول و غیرمقبول در وزارتخانههای تعاون، کار و اموراجتماعی و رفاه و تأمین اجتماعی به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و نیز در وزارتخانههای صنایع و معادن و بازرگانی به وزارت صنعت، معدن و تجارت منتقل میگردد.

تبصره ۲- تنقیح قوانین مربوط به وظایف و اختیارات وزارتخانههای یادشده، با توجه به قوانین برنامه پنجساله پنجم توسعه، اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و مدیریت خدمات کشوری در کارگروهی متشکل از معاونان برنامهریزی و نظارت راهبردی، توسعه مدیریت و سرمایه انسانی، حقوقی و امورمجلس رئیس جمهور و حسب مورد وزیر مربوطه ظرف ششماه انجام و پس از تصویب هیأت وزیران به مجلس شورای اسلامی تقدیم میگردد.

تبصره ۳- در کلیه قوانین به جای وزارتخانههای یادشده و وزیران آنها به ترتیب وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و وزارت صنعت، معدن و تجارت و وزیران آنها جایگزین میشود.

قانون اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران (مصوب ۱۳۶۹/۱۲/۱۵)

ماده ۱- به منظور کمک به فراهم آوردن موجبات رشد و توسعه اقتصاد کشور، تبادل افکار و بیان آراء و عقاید مدیران صنعتی، معدنی، کشاورزی و بازرگانی به موجب وظایف و اختیارات این قانون اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران تأسیس میشود.

ماده ۵ - وظایف و اختیارات اتاق ایران عبارت است از:

الف - ایجاد هماهنگی و همکاری بین بازرگانان و صاحبان صنایع و معادن و کشاورزی در اجرای قوانین مربوطه و مقررات جاری مملکتی.

ب - ارائه نظر مشورتی در خصوص لوایح و طرحهای مربوط با اتاق.

ج - همکاری با دستگاههای اجرایی و سایر مراجع ذیربط به منظور اجرای قوانین و مقررات مربوط به اتاق.

د - ارتباط با اتاق سایر کشورها و تشکیل اتاقهای مشترک و کمیتههای مشترک با آنها بر اساس سیاستهای کلی نظام جمهوری اسلامی ایران.

ه - تشکیل و شرکت در سمینارها و کنفرانسهایی مربوط به اتاق ایران در چارچوب سیاستهای نظام جمهوری اسلامی ایران.

و - کوشش در راه شناسایی بازار کالاهای صادراتی ایران در خارج از کشور و تشویق و کمک به مؤسسات مربوطه جهت شرکت در نمایشگاههای بازرگانی داخلی و خارجی.

ز - تشویق و ترغیب سرمایه‌گذاری داخلی در امور تولیدی بالاخص تولید کالاهای صادراتی که دارای مزیت نسبی باشند.

ح - تلاش در جهت بررسی و حل و فصل مسائل بازرگانی داخلی و خارجی اعضاء از طریق تشکیل مرکز داوری اتاق ایران که اساسنامه مرکز داوری مزبور به پیشنهاد وزارتخانه‌های بازرگانی و دادگستری به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

ط - ایجاد و اداره مرکز آمار و اطلاعات اقتصادی به منظور انجام وظایف و فعالیتهای اتاق.

ی - صدور کارت عضویت طبق آیین‌نامه اتاق ایران.

ماده ۸ - شورای عالی نظارت بر اتاق ایران از اشخاص زیر تشکیل می‌شود:

وزراء بازرگانی، امور اقتصادی و دارایی، صنایع، صنایع سنگین، کشاورزی و معادن و فلزات. ریاست شورای عالی نظارت با وزیر بازرگانی می‌باشد.

۱۲ - تعداد اعضاء نمایندگان اتاق تهران ۴۵ نفر به شرح زیر می‌باشد:

الف - ۱۵ نفر از مدیران دولتی در بخشهای بازرگانی - صنعتی - معدنی و کشاورزی که توسط مدیران واحدهای ذیربط انتخاب خواهند شد.

ب - ۵ نفر از بخش تعاونی به انتخاب مجمع نمایندگان اتاق تعاون.

ج - ۲۵ نفر از بخش خصوصی به ترتیب زیر:

۷- نفر از صنوف تولیدی خدمات فنی به انتخاب مجمع مربوطه تهران.

۳- نفر از صنوف توزیعی - خدماتی به انتخاب مجمع مربوطه تهران.

۵- نفر از بازرگانان به انتخاب خودشان.

۱۰- نفر از صاحبان صنایع و معادن و کشاورزی به ترتیب زیر:

از صنایع و معادن هر کدام ۳ نفر.

از کشاورزی ۴ نفر.

بصره ۱- ترکیب نمایندگان بخشهای مختلف در این ماده بر اساس آیین نامه ای خواهد بود که به تصویب شورای عالی نظارت می رسد.

بصره ۲- عضویت اتاق منوط به داشتن کارت بازرگانی است.

بصره ۳- جلسات هیأت نمایندگان اتاق با حضور دو سوم کل اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات آن با اکثریت آراء حاضران معتبر خواهد بود.

ماده ۲- بندهای ب، ه، ح و ی ماده ۵ قانون به شرح زیر اصلاح و چهار بند به عنوان بندهای ک، ل، م و ن به آن الحاق می گردد:

ب- ارائه نظر مشورتی در مورد مسائل اقتصادی کشور اعم از بازرگانی، صنعتی و معدنی و مانند آن به قوای سه گانه.

ه- تشکیل نمایشگاه های تخصصی و بازرگانی داخلی و خارجی با کسب مجوز از وزارت بازرگانی و شرکت در سمینارها و کنفرانس های مربوط به فعالیت های بازرگانی، صنعتی، معدنی و کشاورزی اتاق در چهارچوب سیاست های نظام جمهوری اسلامی ایران.

ح- تلاش در جهت بررسی و حکمیت در مورد مسائل بازرگانی داخلی و خارجی اعضاء و سایر متقاضیان از طریق تشکیل مرکز داوری اتاق ایران طبق اساسنامه ای که توسط دستگاه قضائی تهیه و به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

ی- صدور کارت عضویت طبق آیین نامه اتاق ایران جهت تشکیل مدارک صدور کارت بازرگانی.

ک- تشکیل اتحادیه های صادراتی و وارداتی و ستدیکاهای تولیدی در زمینه فعالیت های بازرگانی صنعتی، معدنی و خدماتی طبق مقررات مربوط.

ل- دائر کردن دوره های کاربردی در رشته های مختلف بازرگانی، صنعتی، معدنی و خدماتی متناسب با احتیاجات کشور.

م- تهیه، صدور، تفریغ و تأیید اسنادی که طبق مقررات بین المللی به عهده اتاق ایران می باشد با

هماهنگی وزارت بازرگانی .

ن - تشکیل اتاق‌های مشترک با کشورهای دوست با هماهنگی وزارتین بازرگانی و امور خارجه.
ماده ۷ - ماده ۸ قانون به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۸ - شورای عالی نظارت بر اتاق ایران از اشخاص زیر تشکیل می‌شود:

وزراء بازرگانی، امور اقتصادی و دارائی، صنایع، معادن و فلزات و کشاورزی و رئیس و دو نایب رئیس اتاق ایران. ریاست شورای عالی نظارت با وزیر بازرگانی می‌باشد.

ماده ۶ - ماده ۱۲ به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۱۲ - تعداد هیأت نمایندگان اتاق تهران ۶۰ نفر می‌باشد که به ترتیب ذیل برای مدت ۷ سال انتخاب می‌شوند:

۲۰ نفر به انتصاب وزراء با ترکیب ۱۰ نفر از وزارت بازرگانی، ۸ نفر از وزارت صنایع، و ۲ نفر از وزارت معادن و فلزات.

۴۰ نفر از بین اعضا، اتاق تهران با ترکیب ۲۰ نفر از بخش بازرگانان، ۱۶ نفر از بخش صنعتگران و ۴ نفر از بخش معدن.

قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۶

ماده ۱ - در راستای اصلاح و بهسازی تشکیلات دولت و به منظور فراهم آوردن موجبات توسعه پایدار کشاورزی و منابع طبیعی و افزایش کمی و کیفی محصولات کشاورزی در جهت تأمین امنیت غذایی، رشد سرمایه‌گذاری، عمران و توسعه روستاها و مناطق عشایری و در جهت انسجام بخشیدن به برنامه‌ها و سیاستها و رعایت پیوستگی وظایف و استفاده بهینه از امکانات و نیروی انسانی موجود، وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی ادغام و وزارت جهاد کشاورزی یا کلیه اختیارات و وظایفی که وزارتخانه‌های مذکور به موجب قوانین و مقررات مختلف دارا بوده‌اند تشکیل می‌گردد.

ماده ۲ - کلیه مسؤولیتها و اختیارات مربوط به وزیر و وزارت کشاورزی و وزیر و وزارت جهاد سازندگی به وزیر و وزارت جهاد کشاورزی محول می‌گردد. شرح وظایف تفصیلی وزارت جهاد کشاورزی بر اساس مفاد این قانون و بندهای لازم‌الرعایه مندرج در ماده (۷) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و با جهت گیری در تقویت وظایف

راهبردی و نظارتی و کاهش وظایف اجرائی و تصدی و واگذاری آنها به بخش غیر دولتی در چارچوب قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و حذف وظایف تکراری و غیر ضروری و انتقال وظایف قابل واگذاری به دیگر وزارتخانه‌ها ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون و با پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران در حدود مقررات و رعایت اصل یکصد و سی و سوم (۱۳۳) قانون اساسی می‌رسد.

تبصره ۱ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است بر اساس تکالیف برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران کلیه واحدها، مؤسسات و شرکتهای وابسته و تحت پوشش را که قابل واگذاری می‌باشند تعیین و حداکثر تا پایان برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران نسبت به واگذاری آنها به بخش خصوصی اقدام نماید.

تبصره ۲ - به منظور صرفه‌جویی در هزینه‌ها و پاسخگویی سریع به مردم و جلوگیری از کارهای موازی و دوباره کاری، وزارت جهاد کشاورزی موظف است کلیه مراکز اداری بخش کشاورزی را در مراکز استان، شهرستان و بخش در سازمان واحدی متمرکز نماید.

ماده ۳ - کلیه امکانات، اعتبارات، تمهیدات، اموال و داراییها و کارکنان وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی به وزارت جهاد کشاورزی منتقل می‌شود.

تبصره - به دولت اجازه داده می‌شود به منظور بهبود ساختار نیروی انسانی وزارت جهاد کشاورزی و واحدهای تابعه آن با پیش‌بینی ساز و کار تشویقی مناسب نسبت به بازخریدی و یا بازنشسته کردن کارکنان مزاد با توافق طرفین و یا انتقال آنان به سایر وزارتخانه‌ها و سازمانها اقدام نماید.

ماده ۴ - کلیه سازمانها، مؤسسات دولتی و عمومی غیر دولتی و شرکتهای دولتی وابسته و تابعه وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی به وزارت جهاد کشاورزی وابسته می‌شوند. هر گونه تغییر در جایگاه سازمانها و مؤسسات و شرکتهای دولتی مذکور به تصویب شورای عالی اداری می‌رسد.

تبصره - حکم مذکور در این ماده در خصوص سازمانها و مؤسسات و شرکتهای غیر دولتی نسبت به سهام دولت جاری است.

ماده ۵ - به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اجازه داده می‌شود در سال ۱۳۷۹، حسب پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی در محدوده اعتبارات مصوب، نسبت به هر گونه اصلاح،

جایبائی، تغییر ردیف، کاهش یا افزایش اعتبار ردیفهای بودجه‌ای وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی به‌نحوی که حداکثر تسهیلات لازم را جهت اجرای این قانون فراهم نموده و اخلاقی در اداره امور وزارت جهاد کشاورزی ایجاد نشود، اقدام نماید.

ماده ۶ - وزارت جهاد کشاورزی دارای مقررات اداری مالی و استخدامی خاص خواهد بود که ظرف شش ماه با پیشنهاد دولت به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

تبصره - تا تصویب مقررات اداری مالی، استخدامی، وزارت جهاد کشاورزی، مقررات مورد عمل هر واحد در خصوص کارکنان و فعالیتهای واحد مجری خواهد بود.

ماده ۷ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداکثر ظرف پنج ماه پس از تصویب این قانون با رعایت سیاستهای مربوط به جلوگیری از گسترش تشکیلات دولت و اصل صرفه‌جویی و استفاده بهینه از امکانات، تشکیلات وزارتخانه را تهیه و پس از تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به مرحله اجرا درآورد.

ماده ۸ - توسعه و حمایت از صنایع کوچک تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و صنایع روستائی در چارچوب سیاستهای صنعتی کشور به عهده وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد. مصادیق این صنایع توسط هیأت وزیران تعیین خواهد شد.

تبصره - به منظور افزایش بهره‌وری در بخش کشاورزی، وزارت جهاد کشاورزی موظف است با اتخاذ سیاستهای حمایتی و تشویقی زمینه توسعه و ارتقاء فن‌آوری در تولید ماشین‌آلات و ادوات مورد استفاده در بخش کشاورزی را فراهم سازد.

ماده ۹ - کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی که به نوعی مبادرت به انجام فعالیتهای کشاورزی می‌نمایند موظفند فعالیتهای خود را در چارچوب سیاستهای وزارت جهاد کشاورزی انجام دهند.

ماده ۱۰ - به منظور هماهنگی سیاستگذاری در زمینه تأمین، توزیع و مصرف آب کشور، شورای پانام شورای عالی آب متشکل از وزیر نیرو، جهاد کشاورزی، صنایع و معادن، کشور و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست، یک نفر از اعضای کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی با انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر و دو نفر از متخصصین بخش کشاورزی به حکم رئیس جمهور تشکیل می‌گردد. ریاست عالی این شورا یا رئیس جمهور یا معاون اول ریاست جمهوری خواهد بود. تصمیمات این شورا با تصویب هیأت وزیران یا کمیسیون مذکور در اصل یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی برای دستگاههای

ذیربط لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۱۱ - ترتیبات و هماهنگیهای لازم بین وزارت نیرو و وزارت جهاد کشاورزی در زمینه تقاضا، تأمین و مصارف آب کشاورزی و آبی‌پروری ظرف سه ماه از تصویب این قانون به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۲ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است در جهت حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی، نسبت به تشکیل صندوقهای حمایت از توسعه بخش کشاورزی با مشارکت تولیدکنندگان اقدام نماید.

اساسنامه این صندوقها توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. سرمایه اولیه این صندوقها از محل کمکهای دولت، فروش اموال و امکانات مازاد این وزارتخانه که پس از فروش به خزانه‌داری کل واریز و معادل صددرصد (۱۰۰٪) آن تا مبلغ یکپنجاه میلیارد (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال تخصیص یافته تلقی می‌شود، تأمین می‌گردد.

ماده ۱۳ - به منظور اعمال مدیریت یکپارچه در مزارع و وظایف مدیریت توزیع و مصرف آب بر اساس قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۳ که به‌عهده وزارت کشاورزی بوده عیناً به وزارت جهاد کشاورزی محول می‌شود.

ماده ۱۴ - به منظور حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی، دولت موظف است در حدود بودجه ستوانی اقدامات زیر را انجام دهد:

الف - قیمت تضمینی خرید محصولات کشاورزی از قبیل گندم، برنج، شکر، خرما، ذرت، پنبه و سایر محصولات تضمینی را با موافقت وزیر جهاد کشاورزی تعیین نماید.

ب - با خرید به موقع تولیدات داخلی موضوع بند (الف) این ماده و جلوگیری از توزیع بی‌موقع محصولات وارداتی کشاورزی و تنظیم بازار، در حمایت از تولیدکنندگان داخلی بخش کشاورزی اقدام نماید.

ماده ۱۵ - این قانون از تاریخ تصویب لازم‌الاجرا می‌باشد و کلیه قوانین و مقررات معایر با آن لغو می‌گردد.

قانون استفساریه تبصره (۲) ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۸۱/۱/۲۱

موضوع استفساریه:

ماده واحده - آیا منظور از عبارت تبصره (۲) ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی

مصوب ۱۳۷۹.۱۰.۶ این است که سازمانهای موجود مربوط به وزارت کشاورزی و جهاد سازندگی سابق در مرکز استان، شهرستان و بخش در همان سطحی که هستند در هم ادغام شوند یا اینکه در هر استان فقط یک سازمان کشاورزی تشکیل شود؟ به عبارت دیگر اگر در مرکز شهرستان سازمان کشاورزی از قبل وجود داشته با ادغام هم می‌تواند در همان سطح باقی بماند یا خیر؟
نظر مجلس :

منظور از تبصره (۲) ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی این است که مراکز اداری وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی سابق در مراکز استان، شهرستان و بخش در هم ادغام شوند و چنانچه در یک شهرستان سازمان کشاورزی وجود داشته باشد با ادغام واحدها، درهم می‌تواند در همان سطح باقی بماند.